

Lyndon LaRouche: Man kan ikke standse den globale, systemiske, finansielle nedsmeltning uden at udslette Wall Street

Leder fra USA, 31. januar 2016 – Hele det transatlantiske finanssystem, inklusive Wall Street, befinder sig under kvalerne af det totale krak, og skriften er på væggen, kommenterede Lyndon LaRouche den 29. jan. Wall Street må erklæres bankerot, punktum, ellers vil det ikke være muligt at producere den reelle rigdom, der er nødvendig for at trække økonomien tilbage fra randen af undergang, sådan, som Franklin Roosevelt gjorde det.

Den globale, finansielle disintegration skrider frem i accelererende tempo her i begyndelsen af 2016 præcis, som LaRouche forudsagde, at den ville tilbage i midten af december måned 2015. Det britiske imperiums »bail-in«-krigslist (overlagt tyveri og ekspropriering af værdier), som LaRouche sagde, var folkemord og aldrig ville kunne fungere, fungerer rent faktisk ikke. Der er nu en panikslagen indsats i gang i Wall Street og City of London for at sætte tempoet op for god gammeldags, kvantitativ lempelse ('pengetrykning') og bail-out (statslige bankredninger) i et forsøg på at hindre en total nedsmeltning. Den japanske Centralbanks overraskende beslutning i dag om at sænke rentesatsen til det negative område, fra +0,1 % og ned til -0,1 %, er en refleksion af denne panik.

Den italienske regerings aftale med EU om at give Italien

muligheden for at oprette en *de facto* »dårlig bank« ved at yde regeringsstøtte til CDS-derivater for at dække de lån, der viser indtægter (non-performing loans, NPL'er) på bankernes regnskaber, blev yderligere udarbejdet for at åbne op for et helt nyt marked, hvor gribbefundene kan kaste sig over denne kategori af italiensk gæld. Og de italienske bankers NPL'er udgør ikke 17 % af deres portefølje, som det rapporteres officielt, men er snarere det dobbelte heraf, iflg. en pålidelig senior-efterretningskilde i Washington, der beskrev den umiddelbart forestående nedsmeltning af det italienske banksystem som »et akut systemisk problem«.

Der er en utilsløret panik blandt så adstadige talerør for Det britiske Imperium som *The London Economist* og *The Telegraph*, der erkender krisens alvor, men som brygger den ene dækhistorie efter den anden sammen med hensyn til årsagen, snarere end at konfrontere den kendsgerning, at hele deres system er bankerot og dødt. Ud over at give Kina skylden, fokuserer de nu på den beslutning, som formanden for Federal Reserve (USA's Centralbank), Janet Yellen, traf i midten af december måned om at sætte rentesatsen op en smule, som den angivelige årsag til den aktuelle nedsmeltning. Den 28. jan. havde *The Economist* en artikel med overskriften, »Federal Reserve får det bedste ud af den dårlige situation, den har skabt« og klager over, at »problemet er, at Federal Reserve ikke holder møde igen før til marts. Forude ligger der lange uger, hvor der kunne opstå alle mulige former for ravage på finansmarkedet. Hvis panikken er tilstrækkelig slem, kunne Fed indkalde til et ekstraordinært møde for at handle, hvor prisen ville være at afgive det signal, at situationen i sandhed er dyster (og at de havde begået en enorm brøler i december). Men hvis Fed vælger at vente, mens markederne gør det, de gør, kunne en omstødelse af politikken til marts komme for sent til at forhindre en skrap deceleration i den amerikanske, økonomiske aktivitet« – dvs., en total nedsmeltning.

Jeremy Warner fra *Telegraph* forsøgte også at give Yellen

skylden for det aktuelle rod, men advarede om, at situationen nu er ude af kontrol: »Finanssystemets Herrer er ved at skride ud af kontrol« lyder hans overskrift, og han fremfører, at »finansmarkeder er på farlig vis blevet afhængige af centralbankernes billige, monetære steroider – der således skaber endnu mere gæld. Har USA's Federal Reserve begået en frygtelig fejltagelse ved at hæve renten? ... Der har lydt næsten hysteriske krav om, at Fed skal omstøde denne beslutning«.

Helga Zepp-LaRouche: Kun en videnskabelig og kulturel renæssance kan standse den Mørke Tidsalder, der nu er ved at sænke sig over menneskeheden. Dansk udskrift

(Zepp-LaRouche 32 min.)

***Kun, hvis man anvender en Marshallplan,
en Silkevejs-Marshallplan i regionen,
hvor alle disse lande ... arbejder sammen***

og siger: Vi vil tage hele området fra Kaukasus til den Persiske Golf, fra Afghanistan til Middelhavet, som ét område, og vi vil sætte en reel udvikling i gang. Vi erklærer ørkenen krig; vi skaber nyt vand! ... Så kan man udvikle landbrug. Man kan udvikle skovbrug. Man må bygge infrastruktur, der er lige så tæt som f.eks. i Tyskland. Tyskland er et perfekt eksempel på et infrastrukturmæssigt meget veludviklet land. Så kan man bygge nye byer, og man kan opbygge industrier.

GDE Error: Requested URL is invalid

DET SKER I VERDEN – Infrastruktur, videnskab og teknologi – Nr. 6

Korte artikler fra hele verden. Indeholder bl.a.:

Rusland vil arbejde på en atomteknologi til forsvar af planeten –

Vil Europa stille midlerne til rådighed, eller forsinke sit

program for udforskning af Mars? –

Spredningen af farlig Zika-virus i de amerikanske lande markerer den seneste succes for miljøbevægelsens plan om at beskytte myg og dræbe mennesker – o.a.

Download (PDF, Unknown)

Titelbillede: NEOSkjold: En asteroide passerer meget tæt på Jorden.

Vi bør modernisere vores tankegang, ikke vore våben

28. januar 2016 – I en artikel den 23. jan. fremfører Jonathan Marshall, en uafhængig forsker med hjemsted i Californien, der ofte skriver for *Consortium News*, at »en langt større risiko end noget, Rusland foretager sig« udgøres af »Obamaregeringens såkaldte atomare 'moderniserings'-program, som Pentagon promoverer samtidig med, at USA's politiske beslutningstagere uophørligt dæmoniserer Rusland som hovedtruslen imod USA og dets allierede«. Ligesom andre har gjort, påpeger han ikke alene de enorme omkostninger forbundet med Obamas nye programmer, men også den fare, der ligger i at skabe våben, der er mere anvendelige.

»Et udbredt, om end tilsløret element i disse 'moderniserings'-programmer, er deres evne til at gøre 'udkæmpning' af atomkrig mere, ikke mindre, tænkelig ved at forbedre disse våbens målsøgningsfleksibilitet og i visse tilfælde ved at reducere deres sprængstofmængde, så de ligner

meget store, konventionelle våben snarere end gode, gammeldags alt-eller-intet atombomber«, skriver Marshall med hensyn til B61-12-bomberne og de nye krydsermissiler. Dette skaber risikoen for, fremfører han, ikke en planlagt atomkrig, men for »utilsigtet atomar udveksling udløst af falsk alarm i en atmosfære af gensidig paranoia«, eftersom både USA og Rusland har hundreder af atomvåben under alarmberedskab, »affyring ved varsel«, der kan udløses ved mindste anledning.

Marshall konkluderer, at USA's atomvåbenpolitik bør være fokuseret på at reducere risikoen for en udveksling af atomvåben snarere end at udvikle nye teknologier, der gør atomkrig mere sandsynlig. »Vores største sikkerhedsopgave består i at modernisere vores tankegang omkring atomvåben, ikke vores atomvåbenteknologi«, skriver han.

Foto: B61 12

Wolfgang Ischinger: NATO og Rusland må tale sammen ansigt til ansigt

28. januar 2016 – Wolfgang Ischinger, formand for München Sikkerhedskonferencen, sagde i en tale i går i Berlin, at NATO og Rusland må tale sammen, ansigt til ansigt. »Det er vigtigt at tale sammen, ikke bare gennem en megafon, og jeg mener, der er et presserende behov for, at Alliancen forøger sin allerede voksende bestræbelse [sic] for at genoplive NATO-Ruslandsrådet«, sagde han iflg. en rapport fra *Sputnik*. Ischinger tilføjede, at faren for en eskalering blot blev

endnu mere åbenlys, efter at Tyrkiet nedskød det russiske bombefly over Syrien. Han formanede alle parterne til ikke at glemme, at begge sider i deres besiddelse har tusinder af atomspræghoveder. »Tænk blot på, hvis Rusland, ligeledes ved en fejltagelse, havde reageret ved at nedskyde et amerikansk kampfly. Problemet bør behandles seriøst«, konkluderede han.

Foto: Wolfgang Ischinger

Chefen for den svenske hær: Vi kunne være i krig inden for få år

28. januar 2016 – General Anders Brännström, chefen for den svenske hær, advarede i et dokument, der blev cirkuleret til det svenske militær og tjenestemænd, at, på grund af de beslutninger, som politiske ledere træffer, kunne Sverige befinde sig i krig i Europa imod meget dygtige modstandere »inden for få år«, rapporterer *Breitbart*. Med hensyn til det svenske forsvarsbudget, der netop er blevet vedtaget af parlamentet, sagde Brännström: »Kravet om vores evne til at udføre væbnet kamp imod en dygtig modstander var klart, og dette i sammenhæng med målet om at skabe en frontlinje imod militært angreb og forsvare Sverige. Det globale miljø, vi oplever, og som også demonstreres af strategiske beslutninger [taget af politikere], fører os til den konklusion, at vi kunne befinde os i krig inden for få år.«

Brännström sammenlignede faktisk de nuværende tilstande i Europa med dem, der eksisterede i 1930'erne. Han sagde, at sikkerhedsbilledet i Europa, der forværres, var den væsentligste faktor bag hans advarsel, og påpegede, at

Islamisk Stat, der fører militære kampagner i Europa samt ustabiliteten, der spreder sig fra Ukraine, kunne føre til konflikt.

»Man kan trække paralleller til 1930'erne«, sagde han. »En stor usikkerhed og [den politiske] dynamik, der dengang førte til en storkrig. Dengang lykkedes det os at holde os udenfor. [Sverige var neutral under Anden Verdenskrig, -red.] Men det er slet ikke givet, at det vil lykkes os denne gang.« Brännström sagde også, at hans synspunkter deles af hans seniorkolleger. »Dette er en alvorlig holdning, der deles af de fleste«, sagde han. »Dette er en helt anden situation end den, vi befandt os i for ti år siden. Nu er der et langt stærkere fokus på nationalt forsvar ... det handler om at forberede sig på det værste.«

Foto: Chef for den svenske hær, general Anders Brännström.

Den hurtige spredning af Zika-virus kræver hastebehandling, men WHO er modstræbende, som de var med Ebola

26. januar, 2016 – Rapporter fra de amerikanske lande indikerer en alarmerende spredning af Zika-virus og den brasilianske regering bebuder en national mobilisering for at bekæmpe den, medens El Salvador har anbefalet kvinder at vente

i mindst 2 år med at blive gravide. De colombianske, brasilianske og jamaicanske regeringer har fulgt trop, idet de dog har nævnt kortere tidsrammer.

Amerikanske og andre sundhedseksperter spørger, hvorfor Margaret Chan, generaldirektør for Verdenssundhedsorganisationen (WHO) endnu ikke har sammenkaldt en krisekomite af eksperter til at rådgive hende om den nødvendige globale reaktion. Lawrence Gostin, direktør ved Georgetown Universitetets O'Neill Institut for National og Global Sundhedsjura, advarede om, at WHO igen ikke udnytter chancen for at tage lederskab i et påtrængende offentligt sundheds problem, ligesom ved Ebola-udbruddet i Vestafrika, rapporterede StatNews.com den 25. januar. Ikke alene er Zika tilstede i alle områder i verden, sagde han, men der er også en potentiel sammenhæng mellem Zika og mikrocefali (for små hoveder) hos fostre og nyfødte. Hvad er problemet?

WHO's talsperson Christian Lindmeier sagde, at organisationen ikke har etableret et Zika-panel, fordi der er behov for flere beviser og data.

Beviser? Flere europæiske lande – Spanien, Portugal, Italien og Storbritannien – såvel som også Israel har rapporteret tilfælde, og det samme har flere stater i USA. De fleste sydøstasiatiske lande er på en observationsliste for udbrud af Zika, og der har været tilfælde i Australien og i et antal afrikanske lande. Den 25. januar udstedte Pan American Health Organization (PAHO) en advarsel om, at, med undtagelse af Canada og fastlands-Chile, forventes virussen at sprede sig til resten af de amerikanske lande, hvor Aedes Aegypti-myggen findes. David Severson, professor ved Notre Dames afdeling for biologisk videnskab, rapporterede en højst usædvanlig opdagelse af et samfund af Aedes Aegypti ("den gule febermyg") i Washington, D.C. – altså ikke det sædvanlige tropiske miljø, hvor de normalt lever – og advarede om den potentielle mulighed for aktiv overførsel af myggebårne, tropiske sygdomme på "populære steder som National Mall".

I Brasilien har Zika smittet 1,6 millioner mennesker i 18 stater, og heriblandt er der 4.000 mistænkte tilfælde af Zika-relateret mikrocefali. Sundhedsminister Marcelo Castro advarede den 25. januar om, at regeringen var ved at tabe kampen mod Zika "meget slemt".

Regeringen agter at ansætte 220.000 soldater, der skal gå fra dør til dør for at hjælpe med indsatsen for at udrydde myggene, rapporterede *The Guardian*.

I Columbia, hvor der er 13.530 tilfælde, advarede præsident Juan Manuel Santos den 25. januar om, at, til juli kunne Colombia have 600.000 tilfælde af Zika, inklusive 500 babyer født med mikrocefali, rapporterede Mexicos *El Universal* i dag.

Foto: Generaldirektør i WHO, Margaret Chan.

SPØRGSMÅL OG SVAR den 28. januar 2016: Hvorfor skal vi skabe en ny renæssance med klassisk kultur?

Med næstformand Michelle Rasmussen.

Links:

Vores side om klassisk musik.

Er skønhed en politisk nødvendighed? Interview med Helga Zepp-LaRouche.

»Beethovens årtier lange kamp for den Niende Symfoni« af Michelle Rasmussen.

Skønhed er nødvendigt, ikke praktisk, for menneskeheden.

Download (PDF, Unknown)

Grækenland revser depraveret EU-forslag om at gøre landet til oplagringstank for flygtninge, selv til gengæld for gældseftergivelse

26. januar 2016 – I takt med de daglige rapporter om mænd, kvinder og børn, der drukner under turen fra Tyrkiet over Ægæerhavet til Grækenland, bliver det til overflod klart, at den Europæiske Union er ude af stand til at håndtere krisen. Den tyske finansminister Wolfgang Schäuble gjorde ligeledes dette klart, da han opfordrede til en »koalition af villige« til gennemførelse af en Marshallplan for Mellemøsten – som EU er ude af stand til at gennemføre. Men kun en virkelig Marshallplan, der søger Afrikas og Mellemøstens integration i

den Eurasiske Landbro (Verdenslandbroen), kan løse problemet.

EU-indenrigsministrenes uformelle møde om flygtningekrisen, der blev holdt i Bruxelles den 25. jan., demonstrerede endnu engang EU's fiasko.

Grækenland, gennem hvilket de fleste af flygtningene kommer, blev genstand for absurd pres og krav. Som svar herpå fordømte den græske, stedfortrædende minister for indvandringspolitik, Yiannis Mouzalas, der er læge og stifter af Doctors of the World (Læger i Hele Verden), kravene og truslerne om at udstøde Grækenland af EU's visa- og rejsefri Schengen-zone. Med kommentarer til Grækenlands private SKAI TV fordømte Mouzalas et belgisk forslag – at Grækenland skulle etablere en lejr til 300-400.000 flygtninge i Athen!

»Schengen er en del af et spil om at uddele ansvar: Hvis du ikke gør dette eller hint, så gør vi det her ved dig. Det er en straf«, sagde Mouzalas og tilføjede, at Grækenland ikke ønskede at deltage i en proces, der ikke ville føre nogen vegne hen. Han sagde, at europæiske lande uberettiget er »i panik« over spørgsmålet. Mouzalas har moralsk autoritet til at udligne denne kritik, eftersom Grækenland har været indstrømningspunkt for henved en million flygtninge alene i løbet af de seneste seks måneder samtidig med, at landet også må håndtere sin egen dystre, økonomiske krise. Landet har modtaget meget lidt hjælp fra EU. Han advarede ligeledes om, at flygtningekrisen i Grækenland ville blive en humanitær krise, hvis tusinder af flygtninge skulle blive indespærret i Grækenland.

I en artikel i *Financial Times* lancerer Gideon Rachman et forslag om flygtninge-for-gæld for Grækenland, hvorved Tyskland ville annullere en stor del af den græske gæld, og Grækenland ville være vært for flygtninge i lejre på græske øer, finansieret af Tyskland eller EU. Flygtningene ville dernæst blive sendt tilbage til Syrien, eller Irak, når krigen først stopper.

En sådan model har åbenlyse problemer, som Rachman indrømmer. Det første problem er den nødvendige ændring af asylreglerne; hvis krigen trækker ud, kunne flygtningene sidde fast i lejre i årevis. Det andet åbenlyse problem er, at Grækenland selv befinder sig midt i en katastrofal, økonomisk krise. Rachman medgiver, at »en ophobning af flygtninge i Grækenland lyder rystende ...«

Rachman skriver, »Denne plan lyder, som om den er langt ude. Men den kunne allerede delvist være på vej, gennem forsøg og fejltagelse. Det vides, at EU-embedsmænd overvejer at 'afgrænse' Grækenland ved at blokere grænsen mellem Grækenland og Makedonien, som er hovedruten mod nord. Ifølge en rapport i *Financial Times* menes denne plan 'at finde støttet i Berlin'.

Foto: Yiannis Mouzalas

**Ruslands Lavrov adresserer
valget mellem to systemer i
verden:**

**Geopolitik, eller nationer,
der går sammen om at
konfrontere fælles**

udfordringer

26. januar 2016 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov indledte sin årlige året-der-gik-pressekonference, der blev udsendt live på russisk, fransk og engelsk, i dag, med et tema, der var gennemgående under hele konferencen: der er »to modstridende fremgangsmåder« i den stadig mere intense »globale rivalisering« over formen for et nyt, internationalt system. Der er dem, der søger at danne »et mere ligeværdigt, polycentrisk, internationalt system«, og dem, der søger at sinke denne udvikling med det formål at »bevare dominansen i globale anliggender og påtvinge andre sin vilje«.

Disse afvigende tilgange blev stillet i kontrast til hinanden i løbet af pressekonferencen i Lavrovs beskrivelse af de russisk-kinesiske relationer og USA's relationer med Rusland. Lavrov sagde, at »båndene mellem Rusland og Kina gennemlever deres bedste periode nogensinde«. Rusland har en udstrakt grad af organisationer til samarbejde med Kina, som de ikke har med noget andet land, og deres relation bygges op på basis af international lov og FN's charter.

USA's relationer med Rusland er, på den anden side, formet af USA's politik for at forsøge at »inddæmme« Rusland, hvilket begyndte »længe før krisen i Ukraine«. På et spørgsmål om en eventuel »genstart« af de russisk-amerikanske relationer, havde Lavrov et brugbart forslag til et generelt eftersyn af den amerikanske politik:

»Vi forstår, at USA er interesseret i at have færre konkurrenter, i det mindste nogen, der kan sammenlignes med dem selv. Det ses tydeligt i USA's relationer med Kina og Europa ... En genstart ville være godt, men det skal være mellem USA og hele verden.«

Et engelsk udskrift af Lavrovs åbningstale er tilgængeligt på Udenrigsministeriets webside og giver et overblik over det

globale »kriselandskab« og de skift, der opstod i løbet af 2015 fra de modstridende fremgangsmåder. Her fremfører han principperne for »sand ligeværdighed, gensidig hensyntagen til den andens interesser og fælles indsats for fælles mål«, som er de støttepiller, på hvilke BRIKS, Shanghai Samarbejdsorganisationen og andre integrationsgrupperinger i det »postsovjetiske rum« hviler på, som modeller for det, der behøves i det 21. århundrede. Rusland står »klar til at arbejde på at harmonisere integrationsprocesser og opbygge broer, i særdeleshed, mellem Europa, Eurasien og det asiatiske Stillehavsområde«, specificerede han og citerede principaftalen om at integrere den Eurasiske Økonomiske Unions aktiviteter med Kinas Økonomiske Silkevejsbælte.

»Der er intet alternativ til samarbejde på bred basis for at søge en løsning på krisen«, sagde Lavrov.

» ... Vi er klar til det tætteste og mest konstruktive samarbejde med vore vestlige partnere, inklusive Europa og USA, og er åbne over for en progressiv udvikling af samarbejde med dem. Men udelukkende på en ligeværdig og gensidigt gavnlig basis, med parter, der afholder sig fra indblanding i hinandens interne anliggender og respekterer alle siders fundamentale interesser.

»Vore vestlige kolleger siger undertiden irriteret, at der ikke bliver nogen 'normale standardoperationer' med Rusland ... Heri er vi enige med dem: der vil sandelig ikke blive nogen 'normale standardoperationer', når de forsøger at påtvinge os aftaler, der primært agter enten den Europæiske Unions eller USA's interesser og søger at overbevise os om, at det ikke ville skade vore interesser. Den historie er forbi. En ny historie begynder, der kun kan udvikle sig på basis af lighed og andre principper for international lov.«

EIR-forum i Washington, USA: Kun en videnskabelig renæssance kan standse den Nye Mørke Tidsalder, der nu er ved at sænke sig over menneskeheden

26. januar 2016 – EIR's forum i dag ved National Press Club i Washington, D.C., med Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche, internationalt anerkendt ekspert i den Eurasiske Landbro (Verdenslandbroen), og Thomas Wismuller, tidligere NASA-meteorolog og talsmand for »De rigtige klimafakta« (»The Right Climate Stuff«) tiltrak 38 personer, af hvilke de 19 var gæster. Dette fremmøde skete på trods af 90 cm sne, hvilket fik Kongressen til at aflyse sammentræde for hele ugen. Vejret skabte et kaos, der lukkede skoler, regeringer og andre virksomheder frem til i dag.

Deltagerne inkluderede en fremtrædende raketvidenskabsmand fra Kennedy-æraen, en demokrat fra området, der stiller op til Kongressen, russisk presse, internationale handelsfolk, repræsentanter fra ambassader og lokale tilhængere.

Hele *EIR*-forummet er tilgængeligt på video. (Se nedenfor.)

Thomas Wismuller åbnede mødet med 12 stærke grafiske fremstillinger, der blev uddelt til alle deltagere og gav dem mulighed for, billede for billede, at følge hans afsløring af påstandene om, at forslagene fra COP21 skulle kunne reducere CO₂; grafiske fremstillinger, der viste, at 7.500-års

stigningen i havniveauet i tiden efter istiden afladedes i løbet af de seneste 8.000 år, og meget mere – enkelt og ligetil. Dr. Wismüllers fremlæggelse havde en stærk effekt på publikum.

Dernæst gav Helga Zepp-LaRouche en 50 minutter lang tur horisonten rundt om den strategiske situation: truslen om atomkrig med en understregning af, at der i dag ikke findes nogen »adfærdskode«, som der var mellem Kennedy og Khrusjtjov i 1960'erne; det umiddelbart forestående finanssammenbrud, som tidligere BIS-formand William White påpegede under Davos-forummet; planen for en global bail-in (ekspropriering af bankindeståender), som ikke kan fungere, og flygtningekrisen, de er ved at flå Europa fra hinanden. Helga sagde, at, hvis selv den tyske finansminister Schäuble kan sige, at Melleløsten behøver en Marshallplan, så viser det, at verden kan forandre sig, og det viser betydningen af den internationale LaRouche-bevægelses arbejde, der ligger bag potentialet med løsningen med den kinesiske Landbro (Silkevejen).

Endnu ét skridt, og vi mister vores menneskelighed

Leder fra LaRouchePAC, 27. januar 2016 – Med advarslen » Endnu ét skridt, og vi mister vores menneskelighed«, skabte Helga Zepp-LaRouche et magtfuldt fokus for sin præsentation den 26. jan. i National Press Club Forum i Washington, D.C., som *EIR* var vært for, med titlen, »Kun en videnskabelig og kulturel renæssance kan standse den Mørke Tidsalder, der nu er ved at

sænke sig over menneskeheden«. Forud for fr. Zepp-LaRouches tale holdt Thomas Wismuller en tale. Thomas Wismuller er en tidligere meteorolog ved NASA og en førende talsmand for »De rigtige fakta om klimaet« (»The Right Climate Stuff«) – en gruppe bestående af tidligere NASA-videnskabsfolk med hjemsted i Houston ved Johnson Space Center, der offentligt tager til orde imod svindelen med den menneskeskabte klimaforandring.

Helga Zepp-LaRouche fremlagde et bevægende billede af flygtningekrisen i Europa, inklusive ikke alene situationen med lidelse og død, men også den krise, der ligger i mange af de såkaldte EU-lederes depraverede respons til flygtningenes lidelser. Det er det samme, umoralske standpunkt, der nu begår, eller går med til, handlinger, der er i færd med at fremme det økonomiske kollaps og bringe os stadig nærmere en atomkrig. Dette gjorde fr. Zepp-LaRouche krystalklart.

Men vi kan handle, sagde hun. Vi er ikke henvist til blot at beskrive og fordømme, »hvad er det, der ...«. Vi kan koncentrere os om, hvad vi kan gøre. Hun opfordrede alle til at 'tage fremtidens standpunkt'. I smukke detaljer fremlagde Zepp-LaRouche et udviklingsprogram for hele området i Sydvestasien og Nordafrika – en Silkevejs-Marshallplan for 'Mellemøsten'.

Sæt dette i kontrast til nogle af de aktuelle, dødbringende begivenheder. For eksempel: Den mere end 50 år lange britiske, kongelige 'grønne' kampagne for affolkning har nu nået et stadium i USA, hvor hele kulsektoren er ved at blive lukket ned. Den seneste indsats i denne henseende kommer fra Californien, hvor Jerry Browns guvernørskab den 25. jan. meddelte, at forsikringselskaber, der har erhvervsaktivitet i staten Californien, må skille sig af med alle forretningsinteresser, de måtte have i kulselskaber. Uden finansiering og med hastigt faldende indkomster er kulselskaber ved at gå fallit; kulminer lukkes i Appalacherne, og tusinder af minearbejdere kastes ud i arbejdsløshed.

Lyndon LaRouche kommenterede, at dette er den »britiske« plan.

De er i færd med at gøre det af med produktionsevnen.

Men – som respons til Helga Zepp-LaRouches opfordring – kan vi hellige os til »at finde vores menneskelighed«. Det begynder med en mobilisering for tiltag, der kan fjerne Obama og bane vejen for de presserende nødvendige forholdsregler, der skal sikre vores fremtid.

Den 'grønne' bevægelses svindelnummer med DDT- "forurening" er skyld i 70 millioner malariadødsfald 1974-2014; nu spredes den myggebårne Zika-virus eksplosivt

22. januar, 2016 – Efter introduktionen af insektgiften DDT i begyndelsen af 1940'erne, blev det globale dødstal på grund af mange insektbårne sygdomme, især malaria, øjeblikkelig reduceret. Der var spektakulære, livreddende resultater over hele kloden. I 1946 havde Sri Lanka (dengang det britiske Ceylon, med en befolkning på 6,657 mio.) 2,8 mio. tilfælde af malaria, og 12.500 døde det år, før man anvendte DDT. Efter at man påbegyndte storstilet sprøjtning mod myg i østaten, faldt antallet af malariatilfælde i 1963 til 17, med kun et dødsfald! I staten Georgia, USA, blev malaria, der tidligere

var meget udbredt, totalt udryddet i 1950, efter at DDT-sprøjtning blev introduceret i 1945.

Landbruget havde også betydelige fordele, idet DDT også var effektivt imod planteinsekter, biller, flåter og andre skadelige insekter.

Miljøbevægelsen – tidligere fortalere for racehygiejne – gik i aktion for omgående at fryse dette. Det lykkedes dem. I 1972 blev DDT ved en regeringsbeslutning forbudt i USA. I 1976 udstedte Verdenssundhedsorganisationen WHO et internationalt forbud, i form af en anbefaling (advarsel) mod DDT. Selvom lande rent teknisk stadig frit kunne vælge at anvende DDT, og USA endda kunne fortsætte med at eksportere DDT, så stoppede fabrikkerne med at fremstille det, og det blev svært at få fat på. Der var andre forhindringer. F.eks. afskar det britiske Udenrigsministerium og US AID (agentur for international udviklingshjælp) hjælp til lande, der anvendte DDT. I 1995 satte FN's miljøprogram en bevægelse i gang for at lave en global traktat mod DDT samt en liste over andre dødelige kemikalier, der kulminerede i Stockholm-konventionen i 2001, som formelt krævede, at 11 kemikalier (kaldet POP's – "vedholdende organiske forurenende stoffer") ikke anvendtes.

Som et resultat er 70 millioner mennesker unødigt døde af malaria i perioden 1973 – 2014, ifølge WHO's statistikker. I dag optræder sygdommen i 97 lande. Dødstallet for malaria på verdensplan ansloges at være 584.000 for 2013, med det totale antal smittede i størrelsesordenen næsten 200 millioner. 90 % af dødsfaldene forekommer i Afrika.

Føj yderligere hertil dødsfaldene og lidelserne som følge af dengue-feber, chikungunya-feber, Vestnil-feber og andre mygge- og insektbårne sygdomme, som nu spredes internationalt. Den seneste svøbe er Zika-virus i de amerikanske lande.

DDT (**d**ichloro**d**iphenyl**t**richloroethan) blev første gang kunstigt fremstillet i 1874, men dets insektdræbende egenskaber blev

først identificeret i 1939 af den schweiziske kemiker, Paul Hermann Müller. DDT blev hurtigt taget i brug under 2. Verdenskrig, for at kontrollere malaria og tyfus blandt soldaterne og civilbefolkningen; efter krigen blev det hurtigt den førende insektgift i landbruget, såvel som et generelt middel mod lus og andre insekter. I 1948 modtog Müller Nobelprisen i fysiologi og medicin.

Dette blev genstand for bandlysning af den flok, der var fortalere for befolkningsreduktion. Prins Philip refererede specifikt til Sri Lanka, da han fordømte DDT:

"Jeg var i Sri Lanka fornylig, hvor et FN-projekt i slutningen af 1940'erne satsede på at udrydde malaria. Det er en ø, og det var derfor muligt at tilintetgøre myggen, der var bærer af sygdommen. Det, som folk ikke indså, var [sic], at malaria i realiteten kontrollerede befolkningstilvæksten. Konsekvensen var, at befolkningen inden for omkring 20 år fordobledes ..." Det talte han om i 1981.

Miljøbevægelsens intrigante plan gav DDT betegnelsen "forurener" af miljøet og et kræftfremkaldende stof for mennesker, dyr og planter. Bogen "Silent Spring" fra 1962 (da.: Det tavse forår) af Rachel Carson blev samlingspunktet for disse beskyldninger. Skidt med, at Carsons "videnskab" var fup. Forbuddet mod DDT i USA var en af Agenturet for Miljøbeskyttelse (EPA)'s første handlinger, hvis etablering i 1970 i øvrigt i sig selv var en bevidst del af den 'grønne' bevægelses nedbrydning af USA's institutioner.

[I tillæg til det iscenesatte forbud mod DDT har man forfulgt en omfattende begrænsning af andre nyttige kemikalier – forskning og udvikling, så vel som tilgængelighed – siden 1970'erne, gennem underminering af patentloven.]

I 2006 ophævede WHO forbuddet mod DDT efter 30 år. Der er imidlertid ikke arrangeret nogen mobilisering af målrettet anvendelse af DDT, eller udvikling og anvendelse af et

erstatningskemikalie der, hvor der findes resistens over for DDT. I stedet har der i årevis været praktiseret en kynisk, anti-kemikaliekampagne for at få donorlande og organisationer til at forsyne afrikanerne med myggenet til deres senge. Det har formindsket statistikken for dødsfald og sygdom, men malaria er stadig vidt udbredt, og en dræber. Kampagnerne imod DDT og for myggenet er så meget desto mere modbydelige, fordi de udføres i velgørenhedens navn.

IMF's chefkriminelle Christine Lagarde siger, BRICS er på vej ned – Men hun kunne ende i fængsel

25. januar 2016 – IMF's administrerende direktør, Christine Lagarde, der den 23. jan. af Reuters blev beskrevet som »Davos' darling«, syntes at fryde sig over sin udtalelse ved det Verdensøkonomiske Forum i Davos om, at »Vi plejede at tale om BRICS, men deres økonomiske præstationer er meget forskellig fra hinanden nu«, og »De synes ikke længere at udgøre en blok«. Wall Street og City of London siger håbefuldt det samme.

Lagarde havde netop meddelt sit kandidatur til endnu en embedsperiode som chef for IMF og soled sig i den støtte, hun

modtog fra flere lande i kølvandet på hendes nominering af den britiske finansminister, George Osborne. Det er imidlertid ikke alle, der støtter hendes kandidatur. Regeringerne i BRIKS-nationerne – Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – siger, at det burde være en person fra deres lande, der skal være chef for fonden.

Det spørgsmål rejser sig imidlertid, om Lagarde i det hele taget kan fuldføre endnu en embedsperiode. En dommer har beordret hende til at stilles for en domstol i Frankrig med en anklage om forsømmelse med relation til hendes angivelige involvering i en finansiel skandale, mens hun sad som finansminister i Nicolas Sarkozys regering. Hvis hun dømmes skyldig, kunne hun blive sendt i fængsel i et år.

Lagarde appellerer dommerens ordre og hævder sin uskyldighed. Men hendes historie med illegal aktivitet, mens hun har tjent i sin nuværende stilling, antyder noget andet. Hendes beslutning om at redde Ukraine med yderligere lån, en nation, der allerede var i restance med betalinger til Rusland, var ulovlig – en overtrædelse af Fondens egne regler, men hun gennemførte det alligevel. Hun gjorde det samme mht. Fondens redning (bailout) af Grækenland. Denne dame ved et og andet om kriminel aktivitet.

Foto: Christine Lagarde, Davos, 23. jan. 2016.

Indenrigsministre i EU holder stridbart møde

om flygtningepolitik og Schengen-aftale

25. januar 2016 – Indenrigsministrene i EU holdt et stridbart møde i dag i Amsterdam, hvor de forsøgte at komme overens om, hvorvidt man skulle forlænge grænsekontroller i en periode på to år i overensstemmelse med bestemmelserne i Schengen-aftalen, der i øjeblikket tillader rejser, arbejde og ophold uden visa blandt medlemslandene. Forlængelsen beskrives som »midlertidig«, men reflekterer følelsen af panik og hysteri over, hvordan man skal håndtere indstrømningen af flygtninge, samt frygt for, at Schengen-aftalen, og med den EU, kunne smuldre inden for få uger, rapporterede *The Guardian* i dag.

Seks EU-nationer har allerede gennemført grænsekontroller under nogen form, men iflg. *BBC* sagde den hollandske minister for indvandring, Klass Dijkhoff, at medlemsstater inviterede Den europæiske Kommission til at forberede det juridiske og praktiske grundlag »for fortsættelsen af midlertidige grænseregler gennem artikel 26 [af Schengen-aftalen]«.

Ifølge flere rapporter deltog flere EU-ministre i angreb på Grækenland og truede endda med helt at udstøde dette land fra Schengen-arrangementet. Den østrigske indenrigsminister Johanna Mikl-Leitner sagde til *Die Welt*, at, hvis »Athen ikke omsider gør mere for at sikre EU's ydre grænser, så må man åbenlyst diskutere Grækenlands midlertidige eksklusion fra Schengen-zonen ... Grækenland har en af de største flåder i Europa. Det er en myte, at den græsk-tyrkiske grænse ikke kan kontrolleres«. Den belgiske minister for indvandring Theo Francken advarede, at grækerne må »bære konsekvenserne, og vi vil satse på en form for sanktionsmekanisme«, rapporterer *Associated Press*.

Ikke alle var enige. Talsperson for EU-kommissionen Natasha Bertaud tweetede, at »der er ingen, der taler om 'suspension

fra' eller 'eksklusion af' Schengen – en sådan mulighed eksisterer ikke. Vi vil redde Schengen ved at gennemføre Schengen«. Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier hævdede, at ideen om en græsk udstødelse af Schengen er en »foregiven løsning«. Også Italien og Luxembourg afviste enhver tanke om en udstødelse.

Grækenlands minister for indvandring Ioannis Mouzalas svarede vredt og hævdede, at andre EU-medlemsstater havde forsømt at forsyne Grækenland med lovet personale og både til at afpatruljere øerne i Ægæerhavet. Athen havde behov for 1.800 officerer fra Frontex-organisationen til grænsekontrol, men fik kun 800, sagde han; og kun 6 ud af de 28 skibe til kystvagten, som man havde anmodet om, var ankommet.

Forskellige forslag kastes rundt, inklusive et om at oprette permanente lejre i Grækenland til husning af 300.000 flygtninge, samt lignede lejre i Italien.

**Kronik af den tyske
finansminister Schäuble
opfordrer
Europa til tættere samarbejde
med Rusland om løsning i**

Syrien

25. januar 2016 – Den tyske finansminister Wolfgang Schäuble har en kronik den 24. jan. i *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, hvor han erklærer, at Europa må yde et større bidrag end tidligere for at stabilisere Sydvestasien. »Vi berøres mere end andre kontinenter af det, der foregår i dette område. Og vi kan sikkert ikke undgå at blive mere engageret i en stor del af Afrika.«

Han tilføjer, at Rusland spiller en nøglerolle i enhver løsning på konflikten i Syrien og således også i enhver løsning på flygtningekrisen. En europæisk strategi for Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien kan afgjort ikke fungere uden Amerika, men den har også brug for Rusland: »Hvis jeg har forstået Ruslands sikkerhedsinteresser mht. islamisk terrorisme korrekt, så har Rusland snarere problemer med sunnimuslimsk relaterede aktiviteter. Hvorfor kan vi således ikke udvikle en fælles strategi sammen med Rusland for at deeskalere konflikter mellem den saudisk-ledede sunni-koalition og den iransk-ledede shia-koalition?«

Eftersom termen »Marshallplan«, som Schäuble brugte ved forummet i Davos den 21. jan., da han krævede investeringer i størrelsesordenen milliarder af euro til genopbygning i Syrien, ikke forekommer i denne kronik, må man antage, at den blev skrevet før dette forum.

Størstedelen af denne kronik domineres af Schäubles favoritemne, nemlig at bruge denne krise til mere europæisk integration og overførsel af suverænitet. Han mener f.eks., at det ikke var en god idé at lade de nationale centralbanker forblive autonome vis-à-vis Den europæiske Centralbank. Han erklærede også, at en europæisk bankindsudsgarantifond og et europæisk bankopløsningsreglement er en nødvendighed, med vanskeligt at virkeliggøre i øjeblikket, hvor nationale regler stadig mangler at blive harmoniseret.

<http://www.faz.net/aktuell/politik/ausland/naher-osten/f-a-z-e-xklusiv-schaeuble-will-zusammen-mit-rusland-fluechtlingskrise-loesen-14031573.html>

Foto: Flygtninge på grænsen mellem Makedonien og Serbien.

RADIO SCHILLER 25. januar 2016: Løsningen på flygtningekrisen: Silkevejen og Marshallplan til Mellemøsten

Med formand Tom Gillesberg

Helga

Zepp - LaRouche

responderer til den tyske finansminister Schäubles krav om en Marshallplan til løsning af flygtningekrisen

24. januar 2016 – Fuldstændig uventet for de fleste brugte den tyske finansminister Wolfgang Schäuble lejligheden som deltager på diskussionspanelet om »Europas fremtid« på det Økonomiske Verdensforum i Davos, Schweiz den 21. jan. til at foreslå, at en »koalition af de villige« skulle investere »milliarder« i udviklingen af Mellemosten og Afrika. Dette kommer mindre end en uge efter Zepp-LaRouches seneste artikel om spørgsmålet, med overskriften: **»Løsningen på den europæiske flygtningekrise er en Silkevejs-Marshallplan!«**.

Vi må »investere milliarder i disse områder« for at dæmme op for strømmen af folk, der flygter til Europa, sagde Schäuble. »Vi behøver en Marshallplan for de områder, der er ved at blive ødelagt«, erklærede han. Og i betragtning af, at en række europæiske lande har nægtet at acceptere påtvungne kvoter af flygtninge, foreslog han en »koalition af de villige« til at finansiere en udviklingsplan og lovede støtte fra Tyskland. Han erklærede sig endda enig med den græske premierminister Tsipras i, at de ville være skamfuldt for Europa at forvandle sig til et »fæstning« og nægte de mennesker, der befinder sig uden for grænserne, adgang.

Stifter af Schiller Instituttet Helga Zepp-LaRouche har længe foreslået et initiativ i lighed med Marshallplanen for Sydvestasien og Afrika, og hun er medforfatter af en **EIR-Specialrapport om projektet for Verdenslandbroen**, der inkluderer netop disse områder. I en artikel med et

internationalt overblik, skrevet 22. jan., («Kinas Ny Silkevejspolitik er løsningen på flygtningekrisen!«) spørger hun, hvad man skal mene om den tyske finansministers tilsyneladende pludselige skift i dette spørgsmål: At netop Schäuble, super-europæeren og bankernes mand og Trojkaens nedskæringsfortaler, pludselig skulle have åbnet sit hjerte for disse staters udvikling? Allerede Henrik IV forsvarede det synspunkt, at, for den gode sags skyld behøvede ikke alle at være motiveret ud fra de højeste idealer; for at opnå målet kræves der hos mange også, at deres egen skjorte brænder. For Schäuble ved, at, uden Schengen – aftalen om at ophæve grænsekontrol inden for EU – ingen euro, og uden euro, intet EU. Eftersom der ikke er nogen solidaritet i EU, er det bedre ikke at udøve pres, der blot gør nederlaget for Lissabontraktatens EU endnu mere åbenlyst, men blot forlade sig på 'de villige'«.

Helga Zepp-LaRouche fortsætter sin artikel med at understrege betydningen af den kinesiske præsident Xi Jingspings nylige besøg i Mellemøsten og hans tilbud om, at disse lande kan gå med i politikken med den Ny Silkevej. Og det på et tidspunkt, hvor det overforgældede finanssystem har kurs mod et nyt kæmpekrak. Som finansminister er Schäuble udmærket klar over dette. Hvis han derfor er seriøs mht. en Marshallplan for Mellemøsten og Afrika, må han promovere Glass/Steagall-reformer i hele Europa, som den eneste måde, hvorpå en reglementeret afskrivning af den giftige gæld og en udvikling af realøkonomien kan organiseres.

Dette er, slutter Helga Zepp-LaRouche, prøven, der skal vise, om Saul virkelig har konverteret til Paulus.

Svenske Kristianstadsbladet kræver bankopdeling

I en leder d.7. januar 2016 skriver Kristianstadsbladets lederskribent Svend Dahl:

"Bankvirksomhed plejede at handle om bankfunktionærer, der foretager bedømmelser baseret på deres kendskab til personer og lokalsamfund. Ekspansionen af banksektoren i de seneste 20 år har, konstaterer Kay, dog begrænset forbindelse til realøkonomien, det vil sige til privatpersoner samt virksomheder, der producerer varer og tjenester. I stedet har den været drevet af stadigt mere avancerede finansielle produkter og komplekse relationer mellem banker og andre finansinstitutioner." Dahl citerer økonom og skribent hos *Financial Times* John Kay, og hans nye bog 'Andre Folks Penge'. ("Other People's Money").

Dahl minder om, "at de banker, som i dag nyder den største tillid, netop er nichebankerne med enkle produkter, og de uafhængige sparekasser med stærk lokal forankring. Komplexiteten i nutidens banker øger ikke alene afstanden til kunderne. Den får også sociale konsekvenser i og med, at risikoen for finansielle kriser forøges, når det bliver stadig vanskeligere at bedømme risici i virksomhederne. Det er en af de vigtigste erfaringer fra den seneste finanskrisen."

Dahl fortsætter, og peger på en bankopdeling som løsningen: "I kølvandet på krisen er der kommet en lang række nye bankreguleringer til. Ved første øjekast kan de fremstå som rimelige, men problemet er, som Kay konstaterer, at de snarere risikerer at gøre banksystemet endnu mere kompliceret. Desuden ser vi i Sverige, hvordan den forøgede regelbyrde rammer små lokale sparekasser, hvis virksomhed næppe bidrager til de problemer, som reguleringerne er bestemt til at råde bod på.

"Kays alternativ er lige så enkelt som det er radikalt. Opdel dagens storbanker. Så kan bankerne engagere sig i kernevirkksomheden, ind- og udlån til privatpersoner og virksomheder, mens andre selskaber kan beskæftige sig med værdipapir-handel og kapitalforvaltning. Det ville sandsynligvis øge tilliden til banksektoren og formindske risikoen for finansielle kriser. Og så ville bankerne blive lidt mere, som de var før i tiden."

Lederen har overskriften: "Det var bedre i banken før i tiden, Storbankerne må finde vej tilbage til sine kunder", og kan læses i sin helhed her: <http://www.kristianstadsbladet.se/ledare/svend-dahl-det-var-ba-ttre-pa-banken-forr-i-tiden/>

Svensk lokalavis forlanger bankopdeling

Kristianstadsbladet, en liberal sydsvensk avis, bragte den 7. januar en ledende artikel, skrevet af Svend Dahl. I artiklen forlanges en bankopdeling, og bladet er den første liberale avis i Sverige, der gør dette.

Artiklen peger på den manglende forbindelse til realøkonomien i dagens bankvæsen, særligt for de store bankers vedkommende. Artiklens overskrift er "Det var bedre i banken før i tiden", og citerer bogen "Andre folks penge" af økonom og skribent i *Financial Times*, John Kay. John Kay, der citeres for en udtalelse om, at de nye reguleringer, der er blevet tilføjet i løbet af krisen, risikerer at gøre banksystemet endnu mere kompliceret og distanceret fra dets kunder. "Kay opfordrer til

den direkte løsning med en opsplittning af bankerne. Så kunne bankerne arbejde med sin kerneforretning, ind- og udlån til private borgere og virksomheder, mens andre kunne tage sig af værdipapirer og kapitalforvaltning.”

Dahl støtter dette og skriver, ”at det sandsynligvis ville øge offentlighedens tillid til banksektoren og mindske risikoen for finansielle kriser.” Se hele den ledende artikel her: <http://www.kristianstadsbladet.se/ledare/svend-dahl-det-var-ba-ttre-pa-banken-forr-i-tiden>

Vore svenske læsere kan følge med i LaRoucherörelsens Glass/Steagall-kampagne i Sverige her:

<http://larouche.se/nyheter/2010/05/14/vad-ar-glass-steagall-lagen>

Drop systemet – før det er for sent.

Dope, Inc. – Det britiske Imperiums opiumskrig til ødelæggelse af USA.

LaRouchePAC Fredags-webcast

22. jan. 2016

Så man må spørge sig selv, hvordan er dette sket? Hvor kom dette fænomen fra? Og igen: Hr. LaRouche har understreget, at, hvis man ikke forstår Det britiske Imperiums had til det, som USA repræsenterede som en revolutionær, republikansk kultur i sin første generation, så kan man ikke forstå, hvad der skete i løbet af det 20. århundrede og nu ind i begyndelsen af det 21. århundrede. Man kan ikke forstå, hvad det er, der er blevet gjort mod USA, med mindre man går tilbage og ser på denne faktor med det britiske angreb, det britiske had. Det, som vi, da vi skrev Dope, Inc., kaldte »den britiske opiumskrig« imod USA. Husk, at, i midten af det 19. århundrede lancerede briterne krige med henblik på at påtvinge den kinesiske befolkning afhængighed af opium og således ødelægge den, som en del af et plyndringstogt, der tog form af to opiumkrige og en massiv, påtvungen kinesisk afhængighed af opium. Vi ser det samme ske her i USA i dag; og det er ikke nogen ny historie.

Download (PDF, Unknown)

Xi Jinping tilbyder Den Arabiske Liga »Win-Win«-samarbejde omkring »Ét bælte, én vej«-projektet

21. januar, 2016 – Kinas præsident Xi Jinping talte i dag, efter sit historiske besøg i Teheran og Riyadh, til Den Arabiske Liga i Kairo. Han tilbød fred og udvikling, bakket op af konkrete hjælpepakker, investeringer, lån og fælles projekter til en samlet værdi af mere end \$55 milliarder. Tilbuddet gjaldt hele regionen, inkl. Palæstina. CCTV sendte talen live med simultanoversættelse til engelsk, mens andre kinesiske tv-kanaler havde arabiske oversættelser.

Xi begyndte med ordene, at Kina »tror på håb og tilskynder det med fred« og holdt hele talen inden for rammerne af »Ét bælte, én vej«-politikken. Xi sagde, at nøglen til at overvinde udfordringer er at fremskynde udviklingen. »Krisen i Mellemøsten stammer fra manglende udvikling, og i sidste ende vil løsningen afhænge af udvikling, som grunder i alles velfærd og værdighed. Det er et ræs mod uret og en kamp mellem håb og skuffelse. Kun, når unge mennesker kan leve et fuldendt liv i værdighed og udvikling, kan håbet vinde deres hjerter. Kun således vil de frivilligt afvise vold, ekstremisme og terrorisme.« Han fortsatte, »Udenforstående nationer kan ikke påtvinge dem løsninger. Kina søger ikke en »stedfortræder« [søger ikke at udnytte andre nationers geostrategiske placering for egen, snæversynede vindings skyld, -red.]. I stedet tilbyder Kina en »Win-Win«-strategi for alle lande i

regionen på basis af fælles interesser, sagde han. Han refererede også til de uretfærdigheder, der begås mod det palæstinensiske folk og understregede Kinas opbakning til en tostats-løsning med grænserne fra 1967 som grundlag. Det blev bakket op af 50 millioner yuan (\$7,6 million) til Palæstina.

Xi beskrev fire områder, hvor forholdet mellem Kina og de arabiske lande skal styrkes:

1) Terrorisme og ekstremisme: Han understregede, at årsagen ikke kan isoleres til et enkelt land eller en enkelt religion. »Vi må behandle symptomerne, men også årsagerne.« Derfor har Kina skabt et forskningsinstitut i Kina omkring en kinesisk-arabisk reform, hvortil 100 »berømtheder« fra mellemøstlige religiøse institutioner vil blive inviteret. Kina vil også yde \$300 millioner til at hjælpe arabiske myndigheder med at bekæmpe terrorisme.

2) Strukturelle ændringer, innovation og fremme af »olie-plus«-handelsforbindelser. Kina ønsker et samarbejde, der inkluderer langtidskontrakter på køb af olie så vel som samarbejde omkring innovation. Han sagde, at »Kinas investeringer skifter til det høje gear«, og at fokus vil være på eksport af produktion samt transport.

3) Samarbejde om energikapacitet, og anvendelse af Kinas fremskridt mht. udvikling af effektive industrier, så som produktion af biler, for at skabe arbejdspladser i den arabiske verden. Xi refererede til en investering på \$15 millioner, der netop var blevet underskrevet i Egypten, \$10 millioner i lån til udbygningen af produktionskapaciteten i arabiske lande, \$20 millioner til højteknologisk industri i De Forenede Arabiske Emirater og Qatar samt \$10 millioner til andre projekter. Kina og de arabiske stater har også etableret et uddannelsescenter til fredelig anvendelse af kernekraft og ren energi.

4) Kulturel udveksling med grundlag i fælles respekt for andre

kulturer. Dette samarbejde skal føre til, at man opdager »flere områder, hvor man gennem 'Ét Bælte, én Vej' kan skabe 'Win-Win'-samarbejde.« Kina har inviteret 100 arabiske lærere og eksperter og inviterer 1000 unge, arabiske ledere til at besøge Kina. De vil også invitere partnere til at udforme 10.000 stipendier og 10.000 praktikpladser i Kina. I et andet projekt vil Kina og de arabiske stater lancere et »Silkevejs-oversættelsesprogram«, der skal oversættelse 100 arabiske og 100 kinesiske, klassiske bøger til det andet sprog. Xi sagde at »den kinesiske og de arabiske civilisationer har hver deres system og egenskaber, men de indeholder begge menneskehedens fælles idealer om og bestræbelser på at skabe udvikling og fremskridt, og de er begge forkæmpere for værdier som beskedenhed, fred, tilgivelse, tolerance og selvbeherskelse.

Helga Zepp-LaRouche, Xi Jinping, Schiller Instituttet og rapporten om Den Nye Silkevej omtalt i arabisk avis

21. januar 2016 – *Al-Ittihad*, en avis fra de Forenede Arabiske Emirater, udgav en inspirerende klumme om Kinas præsident, Xi Jinpings besøg i Saudi Arabien, Egypten og Iran, skrevet af Mohammed Aref, videnskabelig og teknologisk rådgiver. Han forklarede i den sammenhæng at denne nye, visionære politik

kommer fra Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet.

Klummen, som bærer overskriften »Kinas 51. århundrede« (jf. Kinas historie), giver et malerisk og spændende billede af præsident Xis tur til området. Den forklarer, hvor meget vægt Kina lægger på Den Nye Silkevej og den økonomiske udvikling, som landet har erklæret som sin politik.

Aref udgav i 1997 som den første arabiske journalist en helsides anmeldelse af *EIR's* oprindelige rapport om Den Eurasiske Landbro i dagbladet *Al-Hayat*, som har base i London, for hvilket han dengang var videnskabsredaktør.

Aref skriver i den nye artikel, efter at have tilbagevist argumenterne for, at Kinas økonomi er for nedadgående: »Kina er ved at trække nye linjer på verdenskortet, landet er ved at reducere antallet af kontinenter fra syv til seks ved at forene Europa og Asien. Som kineserne siger: 'De, der vil erobre verden og forme den efter deres eget ønske, vil aldrig få medgang.' (Tao Te Ching 29) Og det var, hvad Kinas udenrigsminister udtrykte i et dokument, udgivet sidste uge, der fremlagde retningslinjerne for Kinas forhold til Mellemøsten. Der hedder det, at Silkevejen, som forbandt Kina og den arabiske verden for 2000 år siden, skal genoplives. Kinas visdom er en vej, som, ligesom Silkevejen, forbinder de enorme, kontinentale landmasser, vi kalder Asien og Europa, og som strækker sig imellem Stillehavets, Det Indiske Oceans og Atlanterhavets kyster via infrastruktur, der vil fremme landbrug, industri, handel, teknologi, videnskab og kultur.«

Aref konkluderer med følgende afsnit:

»'Den Arabisk-Asiatiske Landbro; Silkevejens bankende hjerte'. Sådan lød titlen på min rapport fra 1997 i en af Londons aviser. Dengang havde jeg aldrig forestillet mig, at dette projekt, som blev udformet af Schiller Instituttet, faktisk ville blive taget op af Kina, og at den kinesiske præsident ville tage det med sig til det arabiske område denne uge. I

september fejrede Beijing udgivelsen af den kinesiske oversættelse af [EIR's rapport, -red.] »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«. Den arabiske oversættelse af rapporten bliver udgivet i første uge af februar og er redigeret af Hussein Askary, et irakisk[/svensk, -red.] medlem af Schiller Instituttet, grundlagt af Helga Zepp-LaRouche. Hun er i Kina kendt som 'Silkevejsladyen', fordi hun banede vejen for Den Nye Silkevej ved at organisere hundreder af konferencer og videnskabelig-politiske seminarer, og var ifølge den kinesiske videnskabsmand Deng Yifan den, der 'etablerede ideen om Den Eurasiske Landbro som et værktøj til at forhindre krig'. Helga Zepp-LaRouche og Kina er begge ligesom kvinden, hvorom det i det kinesiske ordsprog lyder: 'Selvom stilheden er eftergivende, overvinder kvinden altid manden gennem stilhed' og det andet ordsprog: 'En mægtig nation må ligesom en flod ligge lavest; dér mødes alt under himlen. Den må være en kvinde' (begge Tao Te Ching 61).

Klommen kan findes på
www.alittihad.ae/wajhatdetails.php?id=87966

Pablo Casals' enke: Genopliv klassisk musik og kunst i Puerto Rico!

16. januar 2016 – »Vi må alle være overbevist om behovet for en ny renæssance, et mål, der ikke alene er regeringers ansvar, men også det civile samfunds, og det må man påtage sig

med en kærlighed og dedikation, der ikke kan købes for penge.« Således talte Marta Casals Istomin, Pablo Casals' enke, i en tale den 17. februar 2014 ved mindehøjtideligheden i anledning af 116-års fødselsdagen for Luis Muñoz Marín, den første, valgte guvernør for Puerto Rico, der inviterede Pablo Casals til at bo i Puerto Rico i 1956 for at være med til at frembringe en kulturel renæssance.

Hendes ord er endnu mere relevante i dag, end de var i februar 2014, hvor, som hun bemærkede, øens krise allerede var alvorlig. Idet hun adresserede denne krise, opfordrede hun regeringen og civilsamfundet til at vende tilbage til den klassiske musiks og kunsts vej som »næring for sjælen« og »balsam« for Puerto Ricos økonomiske krise.

»Nu mere end nogen sinde«, sagde hun, »må vi opretholde den fremragende kvalitet og tilstedeværelse af vores øs spirituelle værdier ... Vi må vende tilbage til idealet med at bringe god musik til alle«. Unge mennesker er afgørende for denne opgave, tilføjede hun. De »har i deres hænder evnen til at anføre landets udvikling og ære arven efter Maestro Casals, der i sin fremskredne alder fremskyndede Puerto Ricos kulturelle revolution«. I kølvandet på sin ankomst til Puerto Rico grundlagde Casals og hans kone, der selv er en talentfuld cellist, Puerto Ricos Symfoniorkester, Musikkonservatoriet og dernæst Casals Festivalen.

Fr. Casals Istomin understregede, at ungdom og erfaring kan gå i kombination for at »give kreativiteten frie tøjler og søge samfundets velfærd, selv om dette medfører en opofrelse af konventionel partipolitik og individuelle interesser«. Alle, »der tror på musik og åndens værdier«, må gå sammen på alle tænkelige måder«, fastslog Casals Istomin, for at støtte øens rige kulturarv. »I de seneste to til tre år har jeg været til symfonikoncerter, hvor meget få mennesker deltog, og det er dårligt ... Folk må blive interesseret og give af sig selv ...«

Den 13. november 1961 tog Pablo Casals imod en indbydelse fra

præsident John Kennedy til at optræde i Det Hvide Hus for guvernør Muñoz Marín, til hvis ære man afholdt en statsmiddag. Selv om Casals i mange år nægtede at optræde i noget land, der opretholdt diplomatiske relationer med Spaniens fascistiske Franco-regime, gav han efter i dette tilfælde af respekt for sin mangeårige ven Muñoz Marín, men også, fordi han i den unge Kennedy så muligheden for en mere forhåbningsfuld kurs i USA's politik, der stemte overens med hans egne synspunkter om respekt for alle menneskers rettigheder og værdighed. Han korresponderede senere med Kennedy om flere spørgsmål.

DET SKER I VERDEN – Infrastruktur, videnskab og teknologi. Nr. 5

Korte artikler fra hele verden. Indeholder bl.a.:

Den myggebårne Zika-virus spreder sig i de amerikanske lande, midt i mangel på infrastruktur i den offentlige sundhedssektor

– Nobelprismodtager Carlo Rubbia gør op med klimaforandringssvindelen

– Kinesiske firmaer fremskynder deres planer om at lande på Månens bagside

– o.a.

Download (PDF, Unknown)